

N:o 18.

Ank. till Riksd. Kansli den 23 Mars 1885, kl. 1 e. m.

*Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om tillägg till
59 § Konkurslagen.*

I 58 § Konkurslagen stadgas, att i konkurs gode männen eller sysslomännen må, efter samråd med Rättens ombudsman, sammankalla borgenärerna att höras öfver ämnen, som boet och dess förvaltning röra; att Rättens ombudsman eger att för sådant ändamål sammankalla borgenärerna, när han så nödigt finner; samt att, om fordringsegare eller gäldenär önskar, att samtliga borgenärer må höras, han har att äska sådant hos Rättens ombudsman, som eger pröfva, om skäl dertill är, och att, om denne afslår sådan begäran, ansökningen må fullföljas hos Rätten, som meddelar beslut i ärendet.

Derefter innehåller Konkurslagen i sin 59 §:

»Då, enligt hvad i nästföregående § sagdt är, borgenärer höras skola; varde de till sammankomst å viss tid och ort kallade genom kungörelse, som i allmänna tidningarna tre gånger införas bör, första gången minst tio dagar före sammanträdet, der ej Rättens ombudsman, med afseende å särskilda omständigheter, finner nödigt annan tid för visst fall bestämma. Sedan sysslomän förordnade blifvit, vare kungörelse i tidningarna ej nödig, der gäldenären och alla borgenärer, som vid sammankomsten ega talan, annorledes om densamma så tidigt underrättas, att de sjelfve eller genom ombud sig infinna kunna.»

Från Andra Kammaren har nu Lag-Utskottet fått emottaga en af Herr *Pehr Pehrsson* i Norrsund afgifven motion, N:o 23, hvari andrages följande:

I 59 § af gällande Konkurslag vore stadgadt, att då borgenärer skulle höras, skulle de kallas genom kungörelse, som i allmänna tidningarna borde införas tre gånger, första gången minst tio dagar före sammanträdet. — Men emedan detta kungörande blott behöfde ske i Post- och Inrikes-tidnin-

garna, som icke lästes af den större allmänheten, blefve sådant kungörande ofta okänt för de fleste borgenärerna, så att de viktigaste beslut, såsom om sysslomännens arfvode, komme att fattas i borgenärernas frånvaro. Det hade till och med händt, att sysslomännen till samma dag utsatt tvenne sammankomster, af hvilka den ena kungjorts både i tidningarna och i kyrkan, och den andra blott i tidningarna, samt att å den senare sammankomsten, som följaktligen ej varit för borgenärerna bekant, frågan om sysslomannarfvodet blifvit afgjord. — Till förekommande af denna olägenhet föreslår motionären det tillägg, att kungörelse om sådan sammankomst, hvarom i nämnda § vore fråga, jemväl skulle uppläsas från predikstolen i den församling, der gäldenären bor, hvarest i vanligaste fall de flesta borgenärerna äfven vore boende, samt anhåller, att i 59 § af Konkurslagen efter orden: »der ej Rättens ombudsman med afseende å särskilda omständigheter finner nödigt annan tid för visst fall bestämma», må tilläggas följande: »och bör kungörelse om sådan sammankomst jemväl uppläsas från predikstolen i den församling, der gäldenären bor.»

Den förutsättning, från hvilken motionären synes hafva utgått vid afgifvandet af sitt förslag, eller att i vanligaste fall flertalet af konkursborgenärerna vore bosatte i samma församling som konkursgäldenären, lär ingalunda kunna anses riktig. Sådant förhållande torde endast undantagsvis ega rum vid någon helt obetydlig konkurs. Med motionärens omförmälda antagande faller ock hufvudstödet för hans motion. Tidens riktning torde ej heller vara att öka antalet af det slags kungörelser, som skola uppläsas från predikstolarne, helst nämnda publikationssätt icke vidare, med vår tids större anspråk i detta hänseende, kan anses vara för vinnande af det åsyftade ändamålet lika tillfredsställande som fordom.

Der flere borgenärer äro bosatte på samma ort som konkursgäldenären, iakttages äfven för närvarande ofta, utan särskild lagföreskrift, ett lämpligare sätt för publikation inom orten af ifrågavarande kallelser, eller deras införande i ortens tidningar.

Utskottet hemställer,

att motionen icke må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 23 Mars 1885.

På Lag-Utskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.